

Josephus Clemens episcopus tunc Frisingensis et Ratisbonensis (obtentio prius eligibilitatis suæ Indulto Apostolico) ex convenientibus viginti quatuor capitularibus per novem vota electus fuisset in archiepiscopum Coloniensem, ejusdem electio per sacram congregationem rebus consistorialibus præpositam fuit tanquam canonica et legitima declarata, die 15 Septem. 1688, et per Summum Pontificem Innocentium XI, confirmata fuit die 20 Septembris ejusdem anni 1688, non obstante concursu postulationis, per quam dictus eminentissimus cardinalis de Furstemberg episcopus Argentinensis tredecim votis (nam alia duo vota dispersa erant) ad prædictum archiepiscopatum postulatus fuisset: quæ postulatio, omnibus mature perpensis, et luculenter discussis, fuit rejecta, et repulsa tum a dicta sacra congregatione, tum a præfato Summo Pontifice, ut videre est apud P. Justum Redn., tom. I *Operis canonico-politici*, tit. 2, sect. 4, nu. 133, ubi litteram refert, et decretum sacræ congregationis, et breve Summi Pontificis, et late per totum dictum articulum secundum refert integre præfatam celebrem controversiam digne ibi animadvertendam.

(31. Postulatio fieri debet et admitti potest ab eo superiore, ad quem alias spectat prælati confirmatio, dummodo habeat potestatem dispensandi super impedimento et defectu electionis; nam admissio postulationis vim confirmationis habet. *Communis*.)

(32. Sic in meo Seraphico Franciscano Minorum de Observantia ordine, si pro una Provincia, et alia per provinciale capitulum legitime celebratum postuletur pater aliquis in ministrum provincialem, cujus alias electio irrita esset, et nulla ob canonicum extraneitatis impedimentum juxta nostra statuta per Summum Pontificem approbata, cap. 8, § 37, num. 3, admissio hujus postulationis pertinet ad ministrum generalem, cum ad eundem pertineat confirmatio electionum provincialium. Clemens, *Exivi*, De verbor. significatione; et ita est discurrendum pariformiter de aliis regularibus habentibus consimiles quoad hoc constitutiones.

(33. Item generatim, si quis legitime postuletur ad ecclesiam, seu dignitatem episcopatu inferiorem, talis postulatio admitti potest ab episcopis, aliisque prælatis, quibus competit potestas confirmandi electos ad talem ecclesiam, seu dignitatem, et qui possunt dispensare super defectu, ob quem fit postulatio; nam qui dispensare non potest, nec potest postulationem admittit, cum in illa requiratur dispensatio, ut patet ex ejus definitione tradita n. 1, et declaratione data n. 2. Unde si minor xx annis juxta cap. *Permittimus unic.*, De ætat. et qualitat. in 6, vel minor xxii annis juxta concil. *Trid.*, sess. xxiv, cap. 11, *De reform.* ad dignitatem, cui cura animarum non est annexa, v. g. decanatum, archidiaconatum, fuerit postulatus, non potest episcopus talem postulationem admittit, quia ipse non potest dispensare in defectu ætatis jure

communi canonico requisitæ ad ordines vel beneficia, ut desumitur clare ex citato cap. *Permittimus, unic.*, De ætat. et qualitat. in 6; et concil. *Trid.*, cit., sess. xxiv, cap. 2, *De reform.*

(34. Item postulatio unius episcopi ad alium episcopatum admitti potest a solo Summo Pontifice, cum cessio et translatio episcoporum numeretur inter causas majores seu graviores, quæ soli Summo Pontifici sunt reservatæ. Cap. *Quod translationem* 4, De offic. legat., cap. *Majores* 3, De baptismo, cap. *Ut debitus* 59, in fine, De appellation., cap. *Cum ex illo* 1, De translatione episcop., cum similibus.

(35. Superior absolute loquendo, non tenetur ex obligatione justitiæ stricte sumptæ admittit postulationem, etiamsi sit facta a capitularibus unanimiter de persona idonea, sed potest postulationem rejicere absque cujusquam injuria; colligitur clare ex cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulatione prælatorum, vers. *Attendentes*, ibi: « Cum enim quando aliquis ab aliis unanimiter postuletur, ad admittendam postulationem eorum, non tam ex justitia quam ex gratia moveatur, » scilicet Apostolica Sedes, et ex cap. *Postulationem* 5, tit. eodem, ibi: « Licet ergo per postulationem hujusmodi nullum jus sit alicui acquisitum, ideoque sine præjudicio alicujus postulationem potuissimus repellere memoratam. » Sic tenent Glossa, in cit. cap. *Bonæ memoriæ*, verb. *Gratia*; Hostiens, in *Summa* De postulatione prælator., num. 12; Gregor. Tolosan., tract. *De election.*, cap. 2, num. 11; Pirrhing, lib. I *Decretal.*, tit. 5, num. 15; Justus Redn., tom. I *Oper. canonico-politico*, tit. 2, numer. 129; et alii contra alios. Et ratio nostræ conclusionis est, quia tota admissio postulationis nititur gratiæ superioris, ut patet ex cit. cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulatione prælator., ubi subjungitur: *Non tam ex justitia quam ex gratia*, et concordat. cit. cap. *Postulationem* 5, cit. eodem, ubi dicitur, quod « per postulationem hujusmodi nullum jus sit alicui acquisitum, ideoque sine præjudicio alicujus postulatio possit repelli; » adeoque, etc. Tum quia admissio postulationis continet dispensationem, cum in postulato semper sit impedimentum, seu inhabilitas ad prælaturam obtinendam, in quo seu in qua superior dispensare debet: atqui omnis dispensatio superioris in impedimento, vel inhabilitate, non ex justitiæ debito proprie, sed ex gratia procedit, cum jure inhabilis ad rem aliquam non habeat jus exigendi illam tanquam sibi debitam, cap. *Litteras* 14, dist. 63, ergo per postulationem nullum acquiritur jus, postulato, et consequenter nulla etiam illi irrogatur injuria, seu præjudicium etiamsi repellatur quævis postulatio a superiore; adeoque superior non tenetur ex debito justitiæ stricte illam admittit, cum nemo invitus de suo cogatur facere beneficium textu expresso in capit. *Precaria* 4, caus. 10, quæstion. 2.

(36. Quamvis tamen non teneatur supe-

rior admittit talem postulationem, ut dicebatur, absolute loquendo et ex obligatione justitiæ stricte sumptæ; tamen ex debito sui officii tenetur superior admittit postulationem, rite celebratam, et factam ob urgentem necessitatem vel magnam utilitatem Ecclesiæ, v. g. si postulatus esset necessarius, vel valde utilis Ecclesiæ seu bono communi, et hujusmodi; glossa notabilis in cap. *Cupientes*, § *Denique*, verb. *Gratia*, De election. in 6, id a simili probans ex l. 1, § penult., ff. *De aqua quotid.*, alia Glossa, in cap. *Ut constituetur* 25, verb. *Detrahendum*, dist. 50; Abbas, in cap. *Postulationem* 5, De postulatione prælator., nu. 2, post Joan. Andream, et Hostiensem in capit. *Cum ad monasterium*, De electione; Alexander, consil. 80, num. 12, l. 1; Fagnan., in cit. cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulatione prælator., num. 66; Pirrhing, lib. I *Decretal.*, tit. 5, sub nu. 15; Reiffenstuel, *ibid.*, num. 72; Justus Redn., *loc. cit.*, num. 131, et alii passim; et ratio est, quia superior ex vi sui officii tenetur necessitatibus et utilitatibus commissæ sibi Ecclesiæ, et boni communis providere et non impedire; et si ad id quandoque necessaria sit aliqua dispensatio propter urgentem justamque rationem, atque majorem utilitatem, erit ab ipso concedenda; concil. Trident., sess. xxv, *De reform.*, cap. 18, ibi: « Quod si urgens justaque ratio, et major quandoque utilitas postulaverit, cum aliquibus dispensandum esse, id causa cognita, ac summa maturitate, atque gratis a quibuscumque, ad quos dispensatio pertinebit, erit præstandum: » ergo superior in dictis casibus tenetur talem postulationem dispensative admittit, alias si ipsam non admittit, injuriam committeret contra Ecclesiam, ut videtur colligi ex cap. *Postulationem* 5, in fin. De postulatione prælator., ubi Pontifex quoad controversam postulationem, citat ad sui præsentiam utramque contendentem partem sic concludens: « Quatenus (utraque parte præsentem) quod justum fuerit, decernamus; » superior enim Ecclesiæ sibi commissæ omni meliori modo ex justitia mutua providere tenetur, c. *Ne pro defectu* 41, De election. Imo superior non admittendo talem legitimam postulationem, ultra injuriam, quam faceret postulanti, faceret injuriam etiam ipsi postulato, si aliunde, ut supponitur, idoneus esset. Arg. cap. *Pastoralis* 29, De jurepatron., ubi episcopus condemnatur ad providendum de beneficio competenti, clerico præsentato legitime a patronis, et ab ipso injuste repulso, ibi: « Verumtamen constitutum, ut episcopus, qui præsentatum idoneum malitiose recusavit admittit, ad providendum eidem in competenti beneficio compellatur, quatenus puniatur in eo, in quo ipsum non est dubium deliquisse. »

(37. Unde si prælatus inferior habens potestatem dispensandi in defectu, seu impedimento, dictam legitimam postulationem rejiciat, et nolit admittit, possunt postulantes superioris prælati officium implorare, ut recusantem compellat admittit-

re. Glossa, in cit. cap. *Bonæ memoriæ* 3, De postulatione prælator., verb. *Gratia*; Layman, *ib.*, n. 7; Abbas, *ib.*, n. 13; Pirrhing, *loc. cit.*, sub. n. 16; Reiffenstuel, *loc. cit.*, n. 73 et alii.

(38. Postulantes tenentur postulationem præsentare postulato quam citius commode poterunt; et si fuerint negligentes, non præsentando infra octo dies, puniuntur, ut electores: colligitur ex cap. *Quam sit ecclesiis* 6; De election. in 6, et cap. *Cupientes* 16, § *Cæterum*, et § *Denique*, eod. in 6, et Glossa, in d. § *Denique*, verb. *Consensum*, ubi sic expresse habet: « Et si postulantes negligentes fuerint in præsentando, puniuntur ut electores; » electores autem sub gravissimis pœnis statutis in cit. cap. *Cupientes* 16, De election. in 6, § *Cæterum*, tenentur electum præsentare infra octo dies, postquam commode poterunt, ibi: « Cæterum si eligentes electiones ipsas concorditer, vel in discordia celebratas infra octo dies, postquam commode poterunt, electum præsentare distulerint, ipsos, qui culpabiles in hoc exstiterint, » etc.

(39. Postulatus autem post factam sibi præsentationem postulationis tenetur intra mensem, si velit acceptare prælaturam, præstare consensum conditionatum, aut saltem dicere quod non dissentiat, sed in hoc voluntati domini Papæ se submittat. Arg. cit. c. *Quam sit ecclesiis*, § *Electus*, ibi: « Intra mensem a tempore præsentationis, » et cit. cap. *Cupientes* 16, De election. in 6, § 1, ibi: « Infra unum mensem, » et § *Denique*, ibi: « Si non dissenserint, » et Glossa, *ib.*, verb. *Consensum*, ubi sic expresse habet: « Episcopus postulatus ad ecclesiam sic debet respondere: nec consentio, nec dissentio; sed in hoc me voluntati domini Papæ suppono. » C. *Ad hoc*, c. in *Scripturis* 9, caus. 8, q. 1, ibi: « Quod infra mensem facere debet. »

(40. Pro facienda postulatione solemnii tutius seu securius est observare formam scrutinii, qualis pro facienda electione præscribitur in cap. *Quia propter* 42, De electione. Cum enim Abbas Panormitan., in cit. cap. *Quia propter* 42, De electione, nu. 9, qu. 2; Innocentius, in cap. *In causis* 30, De electione; Gregor. Tholosan., tract. *De elect.*, cap. 2, n. 11; Baldus, ad *Rubricam de election.*, num. 4; Layman, in qq. *De prælat. election.*, q. 80, et varii alii teneant, etiam in solemnii postulatione necessario observandam esse dictam formam scrutinii, tutius est illam observare. Arg. cap. *Si quis autem* 4, De pœnitent., dist. 7; ubi ex verbis S. Augustini dicitur: « Ergo tene certum, dimitte incertum. »

(41. Nihilominus non esse absolute necessarium pro postulatione facienda observare dictam formam scrutinii tenent Hostiensis, in *Summa*, tit. *De postulation.*, nu. 10; Fagnan., in cap. *Publicato*, nu. 50, De electione; Franchus, in cap. *Unico*, n. 3, De postulat., in 6; Layman, *ib.*, n. 5; Sylvester, verb. *Postulatio*, quæst. 1; Passerinus, cit. c. 24, quæst. 5, num. 9; Pirrhing, lib. I *Decretal.*, tit. 5, num. 59 et seq., et alii plures; et ratio

est, quia si eadem forma scrutinii requiretur ad postulationem, sicuti ad electionem, sequeretur, quod sicuti publicato scrutinio, non possunt variare electores, ita nec possent variare postulantes; hoc autem est falsum, ut patet ex dictis supra num. 19 et 20, adeoque, etc. Tum quia nulli in iure reperitur expresse requisita talis forma scrutinii pro facienda postulatione, sicuti pro facienda electione reperitur expresse requisita in cit. cap. *Quia propter*, De elect. Et iure merito requiritur pro electione et non pro postulatione, quia per electionem acquiritur jus electo, c. *Postquam* 2, De election., cum similibus; per postulationem autem nullum jus acquiritur postulato; cap. *Bona memoria* 3, et cap. *Postulationem* 3, De postulatione praelatorum per verba adducta supra num. 35. Unde non mirum, quod pro electione requirantur majores solemnitates, quam pro postulatione; sicuti ad testamentum, quia perfectior est actus, requiruntur plures solemnitates, quam ad codicillum, utpote actum minus perfectum, adeoque, etc.

(42. Pro facienda postulatione prohibita sunt et reprobata a iure canonico sequentes formulæ, nempe: « Eligo postulando, et postulo eligendo, » aut « Eligo postulandum, seu postulo eligendum; » Sic textu expresso in cap. *Unico*, De postulatione praelatorum in 6; addita *ibi* hac ratione, « cum nec vera electio, nec vera postulatio resultet ex ipsis, quin sibi potius invicem adversentur. » (43. Item reprobantur istæ

PRÆBENDA.

SUMMARIUM.

1. Præbenda suppressa, ut fructus assignentur theologo, qui legat et prædicet, clerico sæculari et non regulari assignandi sunt. — 2. Præbenda quæ mutat statum; et de diaconali effecta est presbyteralis, debet gerere habitum presbyteralem, non autem diaconalem. — 3. Præbenda presbyterali vacante, poterit episcopus eam conferre illi, qui diaconalem seu subdiaconalem habet, et has uni, qui

(1. Præbenda suppressa, ut fructus assignentur theologo, qui legat et prædicet, clerico sæculari et non regulari assignandi sunt. Sac. cong. Rituum, in *Illerden*, 15 Novembr. 1502, quam refert Sellius, in *Selectis canon.*, cap. 52, nu. 11; et Barbosa, in *Summ. Apostolic. decis.*, verb. *Præbenda*, n. 1.

(2. Præbenda, quæ mutat statum, et de diaconali effecta est presbyteralis, debet gerere habitum presbyteralem, non autem diaconalem. Sacra cong. Rit., in *Januen.*, 24 Martii 1612, teste Sellio, d. cap. 42, num. 12; Barbosa, *loc. cit.*, num. 3.

(3. Præbenda presbyterali vacante, poterit episcopus eam conferre illi, qui diaconalem seu subdiaconalem habet, et has uni, qui

(64) T. III *Thesauri jur. eccl.*, ab Antonio Schmidt collecti exstat p. 224 seq. erudita ipsius collectoris Schmidt dissertatio *De varietate præbendarum in ecclesiis Germanicis*, ubi multa habes apud nos minus obvia, c. 6, *De præbendis protestanticis*,

formulæ: « Eligo in postulandum, vel postulo in eligendum, » textu expresso in citat. cap. *Unico*, addita *ibi* hac ratione: « Cum rem imperfectam significare noscantur. » (44. Item reprobatur etiam ista formulæ: « Eligo, et postulo, prout potest melius de iure valere, » textu expresso *ibidem*, addita hac ratione: « Cum incertitudinem contineat. » (45. Excipitur tamen casus, quando « probabiliter dubitatur, utrum quis sit eligendus, vel potius postulandus, quo casu is, qui sic postulatus fuerit, et electus, consensus tempore, viam electionis, vel postulationis, ne incerto vagetur, eligere necessario teneatur, redeundi ad aliam (postquam unam elegerit) sibi licentia penitus interdicta. » Sic præcise Bonif. VIII, in c. c. *Unico*, De postul. praelat. in 6.

(46. Ubi, ut vides, in tali casu debet sic postulatus, seu electus tempore consensus, eligere viam electionis vel postulationis, ne vagetur in incerto; et una harum electa, non poterit redire ad alteram, id est, si elegerit viam elect., non poterit amplius redire ad viam postul., et si elegerit viam postul., non poterit amplius redire ad viam election. (47. Consensum autem præstare debet intra mensem post præsentationem sibi factam, ex citatis iuribus, et Gloss., supra n. 39, addita Glos., in cit. c. *Unico*, De postul. prael. in 6, verb. *Consensus*, ubi sic expresse dicit: « Quem infra mensem post præsentationem sibi factam exhibere tenetur. »

(48. Alia ad rem. Vide verb. Episcopus, art. 2 et 3.

cante, poterit episcopus eam conferre illi, qui diaconalem seu subdiaconalem habet, etc. — 4. Præbenda in mensibus reservatis Sedi Apostolicæ vacans non potest erigi in præbendam pœnitentialem. — 5. Præbenda post concilium primo vacans, si non fuit in pœnitentialem erecta, potest optari; sed si ante optionem episcopus erexit, erectio prævalet, etiamsi postea optaretur.

ætatem habeat pro his obtinendis. Sac. cong. Conc., penes Nic. Garc., *De ben.*, pag. 7, cap. 4, num. 26; Barbosa, *loc. cit.*, num. 3.

(4. Præbenda in mensibus reservatis Sedi Apostolicæ vacans non potest erigi in præbendam pœnitentialem. Sacra cong. Conc., apud Nicol. Garc., *De benefic.*, p. v, cap. 4, num. 127; Barbosa, *loc. cit.*, num. 5.

(5. Præbenda post concilium primo vacans, si non fuit in pœnitentialem erecta, potest optari; sed si ante optionem episcopus erexit, erectio prævalet, etiamsi postea optaretur. Sac. cong. Conc., apud Nicol.; Garc., *De benefic.*, part. v, c. 4, num. 129, et apud Barb., in d. *Summ. Apost. decis.*, verb. *Præbenda*, n. 4 (64).

itemque c. 7, *De præbendis laicis*, quarum aliqua imperatorum beneficio, hodieque per *Litteras dietas panis panis*, a laicis obtinentur. Agitur *ibi* etiam de præbendis regis. Verum cum huiusmodi præbendas regis appellari nonnulli velint, quod reges et

PRÆBENDA THEOLOGALIS ET PŒNITENTIALIS.

SUMMARIUM.

1. Deputatio actualis requiritur ad erectionem præbendæ theologalis. — 2. Erectio præbendæ theologalis. — Erectio præbendæ theologalis non habet locum in ea, quæ vigore statuti a sequenti canonico optatur. — 3. Deputatio præbendæ theologalis non habet locum in ecclesiis regularibus. — 4. Collatio præbendæ theologalis erectæ post concilium spectat ad eum, ad quem ante concilium spectabat. — 5. Regulari conferri non potest præbenda theologalis ecclesiæ cathedralis. — 6. Præsens in choro habendus est ille, qui habet præbendam theologalem pro diebus, quibus legit, et qualiter? — 7. Canonici præbendæ theologalis, si legere nolint, quomodo ab episcopo compellendus? — 8. Canonici antiquiores præcedunt illi, qui habet præben-

(1. Præbendæ theologalis ad erectionem requiritur actualis deputatio, et ideo si in provisione præbendæ non fuit facta actualis deputatio, non potest provisus compelli obire munus lecturæ. Sac. congreg. Conc., teste Nicol., Garc., *De benefic.*, p. v, cap. 4, num. 155; et apud Barbos., in *Summ. Apostol. decis.*, verb. *Præbenda theologalis*, num. 1.

(2. Præbendæ theologalis erectio locum non habet in ea, quæ vigore statuti a sequenti canonico optatur, sed illa præbenda, quam dimittere canonicus novissime optat, huic muneri unita et affecta remaneat. Sac. cong. Concil., in *Savonen.*, 6 Junii 1592, penes Nicol. Garc., in *Addit. ad suum tract. De benefic.*, part. v, cap. 4, num. 130; et Barbosa, *loc. cit.*, num. 2.

(3. Præbendæ theologalis deputatio non habet locum in ecclesiis regularibus, ubi Ecclesiæ non sunt distinctæ, nec ecclesiæ numeratæ, prout est ecclesiæ cathedralis Pampilonensis, sed cogendi sunt monachi, ut provideant de lectore idoneo theologico, qui publice legat, non solum ipsis monachis, sed omnibus aliis audire volentibus. Sac. congreg. Conc., in Pampilon., 9 Septemb. 1753; apud Barb., *loc. cit.*, num. 3.

(4. Præbendæ theologalis collatio erectæ post concilium spectat ad eum ad quem ante concilium spectabat, scilicet ad capitulum, et institutio ad episcopum. Sacra cong. Conc., in *Toletana*, 24 Septembris 1592; apud Barbosam, *loc. cit.*, n. 5.

(5. Præbenda theologalis ecclesiæ cathedralis conferri regulari non potest. Sac. cong. Episcop. et Regul., 28 Jun. 1583, quam refert Sell., in *Select. canon.*, c. 16, n. 42.

(6. Præbendam theologalem habens diebus, quibus legit, habendus est tanquam præsens in choro, non modo pro illis Horis matutinis et missa solemnibus, sed etiam pro tota die, ac distributiones quotidianas per-

imperatores in præcipuis olim ecclesiis ipsi in numerum canonicorum allecti fuerint, ut reges Hispaniæ et Angliæ, atque imperatores in Italia quoque nostra, ut in Romanis basilicis S. Joannis et S. Petri Henricus VI, a. 1511, et Carolus V, a. 1550,

dam theologalem. — 9. Optari non potest præbenda, quæ erecta fuit in theologalem. — 10. Optioni non subjacet præbenda theologalis, postquam est effectum sortita. — 11. Optandi ad jus competens canonicis non est admittendus canonicus theologalis. — 12. Optare aliam præbendam ad instar aliorum canonicorum non potest obtinens præbendam theologalem. — 13. Theologus et pœnitentiarius canonicus non est admittendus ad jus optandi. — 14. Episcopus, dum præbenda theologalis vacat, potest fructus applicare personæ, quæ suppleat. — 15. Præbenda primo debet prius per episcopum assignari pro theologo quam pro pœnitentiario. — 16. Collatio præbendæ uniendæ officio pœnitentiarii ab illis fieri debet, ad quos antea spectabat. — 17. Alia ad rem, *remissive*. — 18. Subnect. *Addit. Casinenses*, ad n. 22.

cipere debet. Sacra. cong. Conc., testibus Armendar., in *addit. ad recap. legum Navarræ*, lib. II, tit. 23, l. 2, § 2, *De resident. can.*, n. 68; Nicol. Garg., *De benefic.*, part. III, cap. 2, n. 218; apud Barb., *l. c.*, n. 6.

(7. Præbendam theologalem obtinens, si legere ullo modo nolint, poterit episcopus illum cogere comminationibus pœnarum, sequestrationibus fructuum, assignatione portionis de iisdem fructibus alteri, qui ipsius loco legat: demum, crescente contumacia, ad alias pœnas etiam privationis devenire poterit, factaque privatione ad corroborandum concilii decretum episcopus declarare debet, talem præbendam, et canonicatum affectum fuisse, et esse ex concilio pro sacra Scripturæ lectore: tunc eligat personam idoneam, quæ id munus per se ipsam exsequi valeat, et illi per ordinarium collatorem huiusmodi præbenda conferatur. Sac. cong. Concil., in *Majoricen.*; apud Sellium, in *Sel. can.*, cap. 8, n. 12, et Barb., *loc. cit.*, n. 7.

(8. Præbenda theologalis non est dignitas, et ideo primum locum eam obtinens relinquere debet antiquioribus canonicis: Sac. congreg. Conc., in *Mediol.*; apud Barb., *loc. cit.*, n. 8.

(9. Præbenda optari non potest, quæ fuit erecta et deputata in theologalem pro theologo a sequenti canon. Sac. cong. Conc., teste Nicol. Garc., *De benefic.*, p. v, c. 4, n. 132.

(10. Præbenda tam theologici quam pœnitentiarii, etiam postquam est effectum sortita, non subjacet optioni. Sac. cong. Conc., 12 Februar. 1601, quam cit. Nicol. Garcia; *De benefic.*, in *addit.*, p. v, cap. 4, n. 132.

(11. Præbendam theologalem obtinens non est admittendus ad jus optandi competens canonicis. Sac. cong. Conc., quam adducit Nicol. Garc., in *add. ad p. v, c. 4, n. 134.*

conferri poterit tomo V ejusdem *Thesauri Schmidtiani*, pag. 89, Nelleri dissertatio *De imperatoribus præbendis et regis*, de quibus tamen a. 1758 egerrat Buderus in *Historia canonice imperialis, regniq. Germaniæ. sive præbendæ regie*